

**Zárókő*

*KÁNYÁDI épp nyolcvankilenc.
Tegnap szülőföldjébe tették.
Már tudjuk, zárókő ki lesz,
Ki lett a gyászmisén új vendég.
„Valaki jár a fák hegyén”,
Egy ének koszorúba fonja.
Hol jár? Az Olajfák Hegyén.
Az a Valaki kézen fogja.*

MARNO JÁNOS

Kaloda

Torkig vagyok az ingerküszöbömmel.

Az ingerküszöb

*Határtalan ingerültségem oka,
hogy már semmi nem éri el az inger-
küszöbömet.*

Különben is még mindig

*Egyre vásáribb küllemet kapnak
az újabb kibocsátású bankjegyek.
Vénségemre az egész testemen
elfitymásodik a bőr, jobban mondvá
a bőrzet, mert a szőr viszont betapad
a kinedvesedett redők közé,
ahogy a szempillám is kiszakadozik
és belemosódik a szárazságtól
elvizenyősödött, mégis égő
szemembe. Így hát ma sem jelenek meg
a rendelésen, ha fizetnek érte
vagy traktort küldenek értem, akkor sem.
Az Ósvalami nem egyéb az én
szememben, mint a szintén nagy kezdő-
betűs Semmi reszketeg másolata,*

*amitől persze az embernek még nem
muszáj mindjárt úgy megindulnia,
összegörbednie, majd kibúznia
magát, utánoznia égitesteket,
vagy mert ilyesmit diktál neki egy ima.
Meg különben is, kora délután van.
És még mindig ragacsos a szembéjam.
Az ember, lévén innen a végen,
és túl az elején több mint jóval,
orrszögére és fülére illeszti
fehér zselékeretes szemüvegét,
mely nyomban ráporcosodik a busa
szemöldökére, csontja majd' kibuggyan,
s a hangja megrepedezik, ám a
rendelésre csak azért sem megy el;
ellenben megmakacsolja magát, akár
egy öszvér. Kővé dermed egy kád sárban.
Sötétedvén aztán jegyzetelni kezd,
betűi a homályban elrāncosodnak,
iratkozik ki a világból egyszóval,
megválva dögös kis élősködőtől.
Vagy épp velük tart, költöztetőivel.*

BÖNDÖR PÁL

Műfajok útvesztője

*Gondolatok a szótárban:
Egyet gondolsz, mást mondasz,
valami harmadikat írsz le.*

*Egy napon azt mondják,
vegyészmérnök lettél,
készíthetsz arcpomádét
vagy orvosságot.*

*Azt mondják,
bevezetheted az áramot a házba,
azt mondják,
kiveheted a vakbelemet.*

*De nem ahogy éppen
az eszedbe jut,*